

Janouškův meteorologický fenomén

Murphyho zákony.

Každý ví....

Ne?

Ale ano – jak padá chléb na zemkaždý ví.....

Když jsme v roce 1975 dorazili naší Škodou 1000 MB de luxe se mnou s čerstvým řidičákem do staroslavného baltského Greifswaldu v tehdejší DDR, říkali nám – to je dobře, že jste dojeli, dovezli jste pěkné počasí.

Ano, měli jsme tam třicítky.

Když jsme v roce 2005 začátkem června jeli do rumunské Konstanty, jeli jsme celou noc v lijáku.

Když jsme dorazili v roce 2006 do Dubrovníku připraveni na suché horko, pak ano, horko bylo, ale se stoprocentní vlhkostí. Jev naprosto vyjimečný v době a místě.

Když jsme dorazili v roce 2007 do Bulharské Kavarny připraveni na klasické bulharské léto na přelomu srpna a září, tak nejvíce jsme se kochali malebnými pohledy na chladné zamračené nebe nad vlnícím se mořem....

Když jsme v roce 2009 kopali výkop na rozšíření garáže , 4 kubíky slinovice a kamení v omezeném prostoru, bylo vysoko přes 30°C.

Když jsme letos poprvé sekli trávu, místo sena jsme stahovali ze svahu mokrou trávu, mezi přeháňkami.

Když jsme měli letos letět do Anglie, funěla islandská sopka s nevyslovitelným jménem a když jsme proto do deštivé Anglie vyrazili autem, musela po obě cesty po celou noc běžet klimatizace a vrátili jsme se se spáleným obličejem...

Když jsme letos na chatě měnili obložení na štítech, bylo až 36°, zato když jsme měnili střešní krytinu, MUSELO logicky, navíc ojediněle a místy, tudíž vždy nad námi, pršet. Slunko vysvitlo v okamžiku dokončování střechy.

Když jsem spároval zadní stěnu garáže, muselo slunko svítit tak, že mě odraz z plechu střechy zcela oslňoval, beton akorát trochu zatuhnul a - už pršelo

Když jsem o víkendu odstraňoval z natřených desek na štítech starou loupající se barvu a napouštěl je fermeží, musel jsem uchytat čas mezi přeháňkami....

Když jsme dojeli domů z chaty, hned se vyčásilo a vysvitlo slunko

Jak říkám – Janouškův meteorologický fenomén:

Počasí potřebné k práci a cestě je vždy opačné.

6.9.2010